Pravljica o leni čebelici Marinki

Besedilo in risbe so prispevali varovanci VDC Vipava:
Marija Jelerčič,
Jožica Kolman,
Andreja Zemljarič,
Katja Bučan,
Sabina Drino,
Martin Kocjan,
Stjepan Petrović,
Miloš Žvanut,
Klemen Škvarč,
Marko Andlovic in
Miran Jordanovski.

Mentorja:
Peter Mrhar in
Peter Mignozzi.

Nekoč je živela čebelica Marinka, ki je bila zelo lepa, vendar tudi zelo, zelo posebna. Bila je namreč edina lena čebelica na travniku.

Seveda je imela rada cvetlice, kot vse čebele, a le zato, ker je na njih lahko spala in sanjarila, kako bo postala medicinska sestra.

Tako je nekega dne, naveličana lenarjenja, vzela lonček za nabiranje medu in odletela do bolnišnice, da bi se kaj naučila.

Sedla je na infuzijsko stekleničko in začela opazovati zdravnike na delu. Ampak le nekaj trenutkov, kajti že v naslednjem hipu se je zaljubila. V sobo je vstopil lep, najlepši, zdravnik Slavko.

In kako je bila srečna, ko jo je zagedal tudi zdravnik Slavko. Stekel je proti njej, z rokami naprej, kot da bi jo hotel objeti ... in začel kričati: »Ven! Ven! Čebele ne smejo biti v bolnišnicah! Vššš, ven!«

Marinka je začela bežati, kar so ji dala krila. Bežala je na travnik, se zasopana usedla na cvetlico in opazila, da je pozabila lonček z medom.

Zbrala je pogum, se previdno vrnila v bolnišnico in opazila zdravnika Slavka, kako maže pacienta z njenim medom. Med je namreč zelo zdravilen.

»Joj, joj ...«, je govoril lepi zdravnik Slavko. Nato je zagledal čebelico Marinko. Stekel je proti njej, ona je želela bežati, zdravnik Slavko pa je vpil: »Počakaj, počakaj! Vrni se! Potrebujem še malo medu. Rešiti moramo pacienta!«

Čebelica Marinka se je ustavila, zaljubljeno pogledala zdravnika Slavka in rekla: »Hura! Hura!« Hitro je odletela do svojega panja in prosila čebelice za med. Seveda so ji ga dale, vendar šele, ko je obljubila, da ga bo vrnila.

Ko jim je vse obljubila, je odnesla med do zdravnika Slavka. In to je bil eden najbolj napornih dni čebelice Marinke. Cel popoldan sta reševala in mazala pacienta, tako da sta bila na koncu dne že pošteno trudna.

Marinka je bila celo tako trudna, da je zaspala kar na stolici. Tako je prvič spoznala, da se ne spi dobro le na cvetlicah, ampak, če si truden, tudi na stolicah.

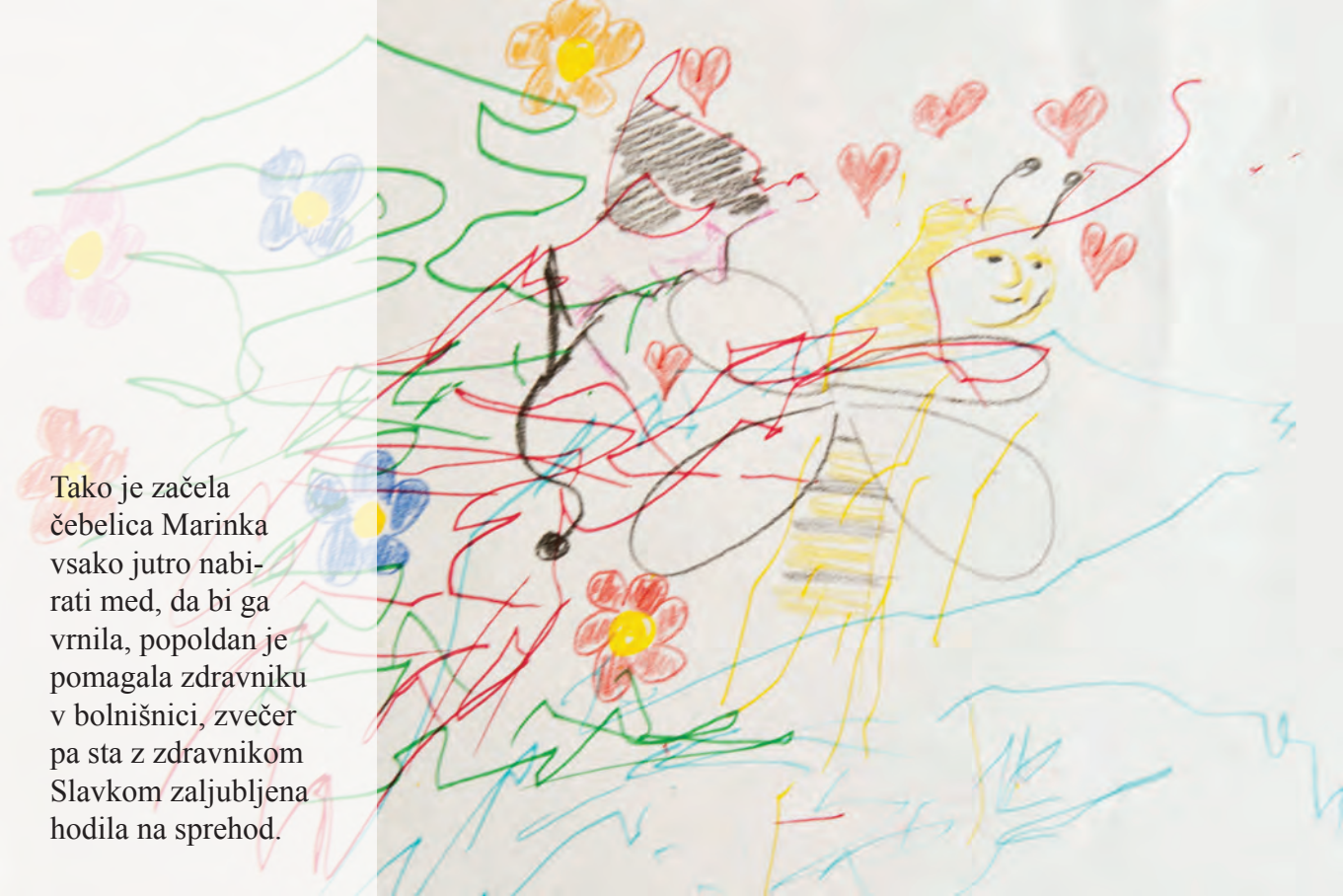

Tako je začela čebelica Marinka vsako jutro nabirati med, da bi ga vrnila, popoldan je pomagala zdravniku v bolnišnici, zvečer pa sta z zdravnikom Slavkom zaljubljena hodila na sprehod.

KONEC

LJUDSKA UNIVERZA AJDOVŠČINA

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad za regionalni razvoj